

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

GRUP HERMES

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell Editorial: Xavier Albertí (president), Joan Villarroja (vicepresident), Joan Ballester, Josep Delemus, Lluís Foix, Rosa Font, Dolors Lloveras, Jordi Maluquer, Jaume Oliveras, Vicent Sançhis, Teresa Seseras i Pep Colllelldemont (defensor del lector).

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Anna Maria Ribas (Gerència Comercial), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llobart

JA ÉS HORA QUE DONIN UN SÍ INEQUÍVOC AL CATALÀ

Josep-Anton Fernández

Membre de l'executiva nacional de la Plataforma per la Llengua

El català, qüestió d'estat

No es toca

Can Vies no es toca. Panrico no es toca. Alstom no es toca. Hewlett-Packard no es toca. Els múltiples de TV3 no es toquen. Canal 9 no es toca. L'Hospital de Bellvitge no es toca. El Clínic no es toca. L'Esmuc no es toca. El català a l'escola no es toca. La llibertat d'expressió a Twitter no es toca. El dret a l'honor a Twitter tampoc no es toca. Intel no es toca. La dació en pagament no es toca. Les pensions no es toquen. El dret a decidir de la dona no es toca. Cotronic no es toca. Bosch no es toca. La dignitat dels preferentistes no es toca. El petit comerç no es toca. La llei de dependència no es toca. Les seleccions nacionals no es toquen. Els trasplantaments d'òrgans no es toquen. El transport públic no es toca. Iberpotash no es toca. Els

No hi ha prou contenidors ni excavadores en flames per a tantes causes

monitors d'esplai no es toquen. L'impost de dipòsits bancaris no es toca. El Parc Natural del Cap de Creus no es toca. Les universitats no es toquen. L'info K no es toca. Els Bombers no es toquen. Les ambulàncies no es toquen. El Síndic de Greuges no es toca. Torraspapel no es toca. Marc Carreras, de Cadaqués, no es toca. Les beques menjador no es toquen. L'accés gratuït a la justícia no es toca. El corredor del mediterrani no es toca. Les escoles rurals no es toquen. La capa d'ozó no es toca. Els autònoms no es toquen. Jaume Sastre no es toca. Els carrils bici no es toquen. Les Terres de l'Ebre no es toquen. L'ANC no es toca. Formentera no es toca. Dincat no es toca. Les farmàcies no es toquen. La tonyina vermella no es toca. El Servei de Meteorologia de Catalunya no es toca. Les Garrotxes no es toquen. El 9-N no es toca.

No hi ha prou contenidors ni excavadores en flames per a tantes causes. En aquest debat en què els grisos són benvinguts convindria analitzar, sense prejudicis ni demagògia, per què les unes acaben en aldarulls i les altres no. Fa mal d'ulls veure com crema una unitat mòbil d'una televisió. També fer una càrrega policial dins d'un portal.

El dia que tres diputats del Parlament de Catalunya anaven a les Corts espanyoles a demanar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya, la Plataforma per la Llengua presentava l'InformeCAT 2014: les 50 dades que il·lustren la situació actual del català. La coincidència no era casual. El missatge de l'ONG del català és que els drets dels catalanoparlants són una qüestió d'estat i, com a tal, han de formar part de tota negociació sobre el futur de Catalunya entre el govern espanyol i les nostres institucions.

DE MOMENT, PERÒ, no sembla que el govern del PP i l'oposició majoritària del PSOE siguin gaire receptius. El 8 d'abril de 2014, tots dos es van posar d'acord per donar un "no dialogant" als diputats catalans. Tanmateix, l'actual règim espanyol fa més de trenta anys que dona un "no" gens dialogant als catalanoparlants.

EN EFECTE, DE L'INFORMECAT 2014 es desprèn que en aquells àmbits en què l'Estat espanyol intervé i regula, el català retrocedeix. En canvi, allà on l'Estat no regula —com ara internet—, el català mostra una vitalitat extraordinària.

AIXÒ ÉS RESULTAT D'UNES POLÍTIQUES de l'Estat espanyol que en el millor dels casos són negligents, i en el pitjor són agressives contra el català. En tenim exemples cada dia: des de la LOMQE del ministre Wert, fins al fet que estigui prohibit parlar en català al Congrés dels Diputats.

LA POLÍTICA DE L'ESTAT cap a les llengües que no són el castellà qüestiona la qualitat de la democràcia espanyola. La negligència i agressivitat de les institucions de l'Estat (i d'algunes autonomies del PP) demostren uns greus déficits en el reconeixement dels drets lingüístics i la protecció de les minories que l'Estat espanyol fa dècades que no rectifica.

VISTAIXÒ, PP I PSOE FARIEN BÉ de no malinterpretar la situació a Catalunya com una qüestió de diners, que es resoldria amb un millor finançament. Ben al contrari, el procés que viu actualment el país és sobretot una demanda de reconeixement dels nostres drets lingüístics i culturals. El català és una qüestió d'estat.

CRISTINA LOSANTOS

Els àmbits en què l'Estat espanyol intervé i regula, el català retrocedeix. Allà on l'Estat no regula, el català mostra una vitalitat extraordinària

PER AQUESTA RAÓ, EN PRESENTAR l'InformeCAT 2014, la Plataforma per la Llengua destacava un trist rècord del qual tot demòcrata s'hauria d'avergonyar: Espanya és l'únic país de l'Espai Schengen que no reconeix la plena oficialitat de les llengües parlades per més d'un 10% de la població.

AQUESTA MANCA DE RECONeixEMENT no passa sense conseqüències. Hoveiem en altres dades de l'InformeCAT. Per exemple, els nous casos de discriminació lingüística a mans de les administracions espanyoles (més de la meitat protagonitzats per les forces de seguretat, sovint amb ús de violència física). O bé que des de 2005 hi ha un 25% menys de sentències judicials en ca-

talà. O bé que al País Valencià —on hi ha 36 canals de televisió en castellà i zero en valencià— el curs 2014/15 s'han eliminat o estan en perill de supressió 155 línies escolars en valencià, mentre a les Illes Balears el TIL margina el català a l'escola. Des d'un punt de vista democràtic, aquests fets mereixen un nom: vergonya.

EL CATALÀ ÉS UNA LLENGUA de gran vitalitat, i l'InformeCAT 2014 ho reflecteix. Però la política lingüística espanyola envers el català és la mateixa a tots els territoris. En el context polític actual és essencial recordar els déficits democràtics espanyols que afecten els catalanoparlants. El català és una qüestió d'estat.

ALS CATALANOPARLANTS ja no ens alimenten molles. Volem el pa sencer: deixar de ser ciutadans de segona i veure els nostres drets lingüístics i culturals plenament reconeguts per l'Estat. Per un estat, ja sigui l'espanyol o un nou estat català independent. El 8 d'abril l'Estat espanyol va donar un "no dialogant" als nostres diputats, però si el PP i el PSOE realment volen que seguim vivint junts, ja és hora que donin un sí inequívoc al català.